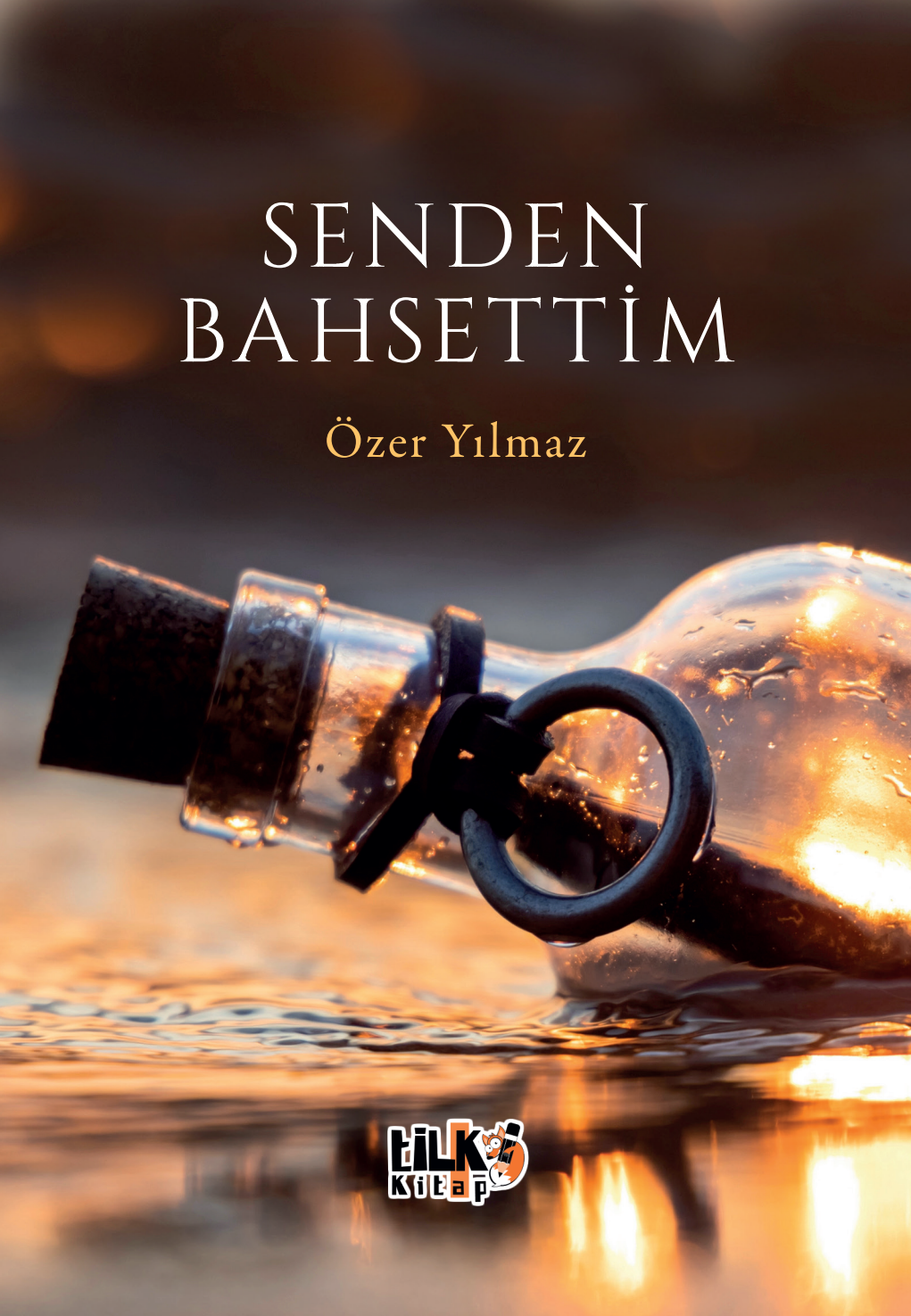
SENDEN BAHSETTİM

Özer Yılmaz

tilki
kitap
yayınevi

SENDEN BAHSETTİM
Özer Yılmaz

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin
Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman
Editör: Gizem Aslan
Son Okuma: Sümeyye Çelik
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

1. Basım, İstanbul, Kasım 2024, Genel Seri 4081
ISBN: 978-625-6130-18-0
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

SENDEN BAHSETTİM

Özer Yılmaz

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ 7
UKALA 9
ŞİİR GİBİ GELEN 11
SÖZÜM ONA 12
HAYAT BORSASI 14
SARI SOKAK LAMBASI 15
ÇELİK DE KIRILIR 18
ŞAİRSİZLERE 19
İÇİMDEKİ ÇOÇUK 20
ACEMİ TARAFIM 22
KANATSIZ MELEKLER 24
GÜZEL ŞİİRİN ŞAİRİ 27
AŞKIN ŞARKISI 29
GENÇTİ GEÇMEDİ 33
EN GÜZELSİZ 35
SADAKATLİ 37
YANLIŞ YOL 39
THE END... 41
ELVEDA 42
ZARARI KİME 43
ACITAN ŞARKILAR 45
SANA DA MERHABA GÜZELİM 47
KARINCANIN ZAMANI 48
AŞK OLSUN 49
VAR GİT SEN DÜŞÜN 50
GÜLÜN DİKENİ 51
GERİSİNİ SEN DÜŞÜN 52
SEVDİĞİ KADAR 54
VE SEN GELİRKEN 55

VİCDANIN UYUTMASIN 58
TOPRAK VE KALP 61
SAY 62
AH ETTİ 63
BİLDİĞİM MEÇHUL KATİLİM 65
KENDİ KUYTUN 67
KUMDAN CAM CAMDAN AŞK 69
SOYTARI SULTAN 71
EN GÜZEL ÇOKLARIN 73
AHŞAP YÜZÜK 75
AVUÇ DOLUSU MUTLULUK 78
KIYAFETLİ ÇIPLAK 79
MUTLULUK DOLU YOLLARIN OLSUN 81
NE GÜZELSİN ÇOCUK 84
GÜZEL YANLIŞ ÜZÜLME 86
ÇIPLAK SEVGİ 87
KALBİYLE GÖREMEYENE KÖR DERLER 89
GÜLÜMSE 91
TANIDIĞIM YABANCI 92
DURGUN DENİZ 94
KAYBOLAN ÇOÇUKLUK BULUNMUŞTUR 98
SENSİZLİĞİN MEVSİMİ 104
AZ KALDIN 106
FESLEĞEN KOKUSU 107

ÖN SÖZ

Senden bahsettim sevgili! Hiçbir satırda geçmedi adın. Bazen tatlı tatlı bazen de acı bir şekilde anlattım anıları. Hangisi sana daha yakınsa o şekilde karşıla yazdıklarımı.

Merhabalar!

Hayat işte…

Farklı tatlarda, farklı hikâyeler bulacaksınız bu kitabımda. Çoğunu gittiğim yerlerde, yaşadığım anıların etkisiyle kaleme aldım. Kendimden de bir şeyler ekleyerek.

Sizdiniz bazı hikâyelerin kahramanı. Ben, sadece boşlukları doldurdum mevcut satırlarımla. Bu, sizinle ilk buluşmamız.

Hiçbir sayfada, hiçbir satırda geçmedi adınız. Hayat, hiçbir şeyden bazen her şeye dönüşür. Sizin anlarınız, sizin yaşamış olduklarınız benim katkılarımla bu sayfalara dönüştü.

Ben yazarken hüzünlenerek güldüm, siz okurken gülerek hüzünlenebilirsiniz.

UKALA

Aşk neydi? Sevginin en derin ve temiz hâliydi, değil mi?

Neden o zaman vazgeçiyoruz sevilmekten, neden en güzel duyguları en güzel sevenimizle birlikte öldürüyoruz? Öldürdüklerimiz bir zaman bizi mutlu edenler ve güldürenler değil miydi?

Peki insan, güldürenini hangi kalbe hizmet öldürürdü? Sanırım içini bir ıssızlık kapladı.

Kalbinle sevdiğini, aklınla kovuyordun. O kadar çok "Seviyorum" sözüne karşılık, sen de geçiyordun vazgeçmem dediğin benden.

Hiç gelmemiş gibi, hiç sevmemiş gibi… Hiç mi sevmemiştin beni? Yoksa sadece seni mutlu ettiğim için mi sevmiştin?

"Seni istemiyorum." dediğin benimle neler yaşamıştın oysa… Sen, benim aklımda hep o Fenerbahçe parkındaki kızdın. Çekingen, beni deneyip deneyip aklındaki sınavlara tabi tutan kız…

"Elimi tutmasaydın, benden faydalanmak için beraber olduğunu düşünecektim." dediğin o adamdım.

İçtenlikle sevmiştim seni. Ben, kalbimle tuttuğum elini bırakmamıştım. Sen ise dilinle söylediğini, kulağınla duymadın ya da duydun ama işine gelmediği için anlamamış gibi davrandın.

Aklındaki sınavından kaç almıştım? Kaç puanla geçtiğim sınavda beni bırakmıştın? Kaç yanlış "Sen, benim için doğru insansın." dediğin beni senden götürmüştü?

Bunu anlamayacak kadar aşk çarpıntım vardı o zamanlar. Kalp denen senden yapılma şehrimde her sokağın, her caddenin adıydı; adın. Onun için bende çok farklıydın.

İnsan sevildiğini bildiği adamı böyle basit sınavlarla sınar mıydı? O sınamıştı işte beni. En zor soruyu sormuş olsaydı eğer "Benim için ölür müsün?" deseydi, göğüs kafesimi ikiye yarar ve kalbimi avuçlarına bırakırdım.

Kalbim en çok ona yakışıyor, onunla bir başka atıyordu. Oydu onun sahibi. İnsan yarın ölecekmiş gibi sevmeli sevdiğini. Çünkü kıymet, böyle bilinirdi.

Bende onu öyle seviyordum, hem de yarın ölecekmiş gibi ama o beni biraz olsun sevmemişti. Hep bir açığımı aramıştı, hep gitmelerin yollarını bulmak için bahaneler bulmaya çalışmıştı.

"Aynı dünyanın insanı değiliz." demişti. Oysa aynı havayı soluyorduk, aynı karaya ayak basıyorduk, aynı toprağa gömülüyorduk. Bunları söyleyince "Sen beni anlamıyorsun." diyordu. "Aynı çerçeveden bakamıyoruz." Demişti.

"Aynı çerçeveden seninle aynı şekilde bakmış olsam, nasıl farklılıklar doğacak?" diye sormuştum ona.

"Sen, beni yanlış anlıyorsun." demişti.

O, aslında bizim mahallenin kızıydı ama onun aklı, karşı mahallenin yaşantısını yaşamanın yollarındaydı.

Ben, en güzel dille anlattım ona olan sevgimi. O ise Fenerbahçe parkında bana söylediği sözü unutmuştu. İçtenliği değil, gitmeyi tercih etmişti.

Merak ettim, keşke söyleseydi.

Bu aşktan kaç puan aldım da aşksızlıktan başka kalbe bütünlemeye kaldım?

Giderken "Senden çok şey öğrendim." demişti sevmek adına. Her şeyi öğrenmişti belki ama seni seviyorum dediğinde gidilmeyeceğini öğrenememişti. Ukala…

ŞİİR GİBİ GELEN

Bana yazılmış şiir değildin ki okumaya fırsatım olsun.

Sen, başkasının okuduğu satırlarda kirlenmiştin bana geldiğinde. Ben, bunu en başından biliyordum ama sen, kendini yeni yazılmış şiir diye anlatıyordun. Hayat mısralarında, kalemden taze dökülmüş şiirin harfleriymiş gibi bahsediyordun kendinden.

Hâlbuki ilk satırında okuduğuma inansam da ikinci satırda kendini ele veriyordun.

Yalan sevgiden şiir olmaz. Sevgili olsa da o, bana yâr olmaz. Olsa olsa en fazla iki satırda tüketir kendini. Bunun başka çaresi bulunmaz. O iki satırda da şu yazar;

Yalan gizlemiş güzelliğinin içine ve hiçbir yolcu, kalmaz beklediği durakta. Geçmişinle seni yargılamıyorum, sadece yalana tahammülüm yok, o kadar.

Kalmayacaksın zaten, yormana da gerek yok. Şu şiir tutmaz kalbimi, en iyisi mi sen yoluna bak. Ben okuduğum şiirde kalan, sen ise okunduğun birinde kalman dileğiyle…

Yalan gizlenmiş güzelliğinin içine ve hiçbir yolcu, kalmaz beklediği durakta.

SÖZÜM ONA

Ne bulabilirdim ki sende, o kadar çok şey kaybetmişken?

Dönüp gelmişti işte, yine aynı limana. Liman aynı ama her tarafı viran, harabe, yıkıklarla dolu…

Bir zamanlar neşesi bol, kıyısında ötüşen gülüşlerimiz vardı. Renkli mutluluklar barındırıyordu.

O zamanlar mutlu olmaktan çok bana göre bir şey yok diyordun. Hâlbuki o limanda, o eski zamanda olanı, o gün görememiştin. Olan bütün güzellikleri benimseyememiştin. Şimdi de çıkıp gelmişsin.

"Ne bıraktın giderken?" diye sor bir kendine. Hiçbir şey eskisi gibi olmaz ve hiçbir şey eskisi gibi kalmaz.

Hayat akarken ve zaman geçip giderken neyi nasıl bıraktıysan, döndüğünde onu biçersin.

Masanda mutluluk varsa; yediğin yemek, soğan ekmek olsun. Masanda mutluluk yoksa; dünya lezzetlerini tatsan, sadece kendini avutursun.

Sen mutlu olmayı değil, avutulmayı seçmiştin. Seçtiğin yol, senin kişisel tercihin. Ben, o zamanlar sadece "Seni." diyebildim. "Seviyorum." deyip cümlemi tamamlayamadan arkanı dönüp gittin.

Anlayacağın, bu aşktaki; "Seni" sende, "Seviyorum" bende kaldı.

Merhaba, sevgili!
Satırlarımda sana sitem ederken,
Sende haklı kalan yanıma selam eder, sensizliğin
gözlerinden öperim.

9 786256 130180